

1/58-а дружини и 1^{1/2} дружина отъ 43-и полкъ съ 6 картечници и 3 батареи, а влѣво — 2/3-а бригада.

§ 2. А. Дѣсенъ подучастъкъ — капитанъ Планински съ 1/11-а дружина (2 роти), 1/43-а рота, 2 картечници отъ 46-и полкъ, всичко 3 роти и 2 картечници — упорито да отбранява заемания сега отъ него участъкъ (отъ талвега между в. Борисъ и к. 2368 до талвега на уврага между Острата чука и к. 2368).

Б. Срѣденъ подучастъкъ — капитанъ Инзовъ — 3/11-а дружина, 3/11-а и 3/43-а роти, всичко 6 роти, упорито да отбранява участъка, който заема сега, който се заключава между талвега и уврага между Острата чука и к. 2368 и уврага североизточно отъ Острата чука.

В. Лѣвъ подучастъкъ — поручикъ Костовъ — 1/46-а дружина (2 роти) и едно планинско орждие — всичко 2 роти и едно планинско орждие, упорито да отбранява сега заетия отъ него участъкъ (влѣво отъ срѣдния подучастъкъ до Пожарския долъ северно отъ к. 1881).

Г. Участъкова поддръжка — подпоручикъ Казанлиевъ — 4/11-а рота, 3/46-а рота — всичко 2 роти, да застанатъ: 4/11-а въ заслона на к. 2368, а другата (3/46-а) — на височината североизточно отъ к. 2368.

Д. Артилерия — капитанъ Михайловъ — 3/3-а планинска батарея — 2 орджия да застане на сегашната си позиция — к. 2368“.

Успѣхътъ на контъръ-атаката по цѣлия фронтъ наново окри-ли духа на доблестнитѣ и храбри наши защитници.

Боятъ на 26 септемврий бѣ единъ отъ най-ожесточенитѣ и кръвопролитни боеве, които се водиха на историческия връхъ Каймакчаланъ. Тази контъръ-атака бѣ изразъ на стихията на българския духъ. За лишенъ пжтъ българскиятъ войникъ подчерта и доказа, че той въ боя на ножъ е ненадминатъ отъ никоя друга войска.

Загубитѣ и отъ дветѣ страни бѣха голѣми. 1/3-а бригада имаше загуби: офицери убити 8, ранени 15; войници убити 193, ранени 629, въ неизвестностъ 173 — всичко 1018. Загуби на Дринската дивизия: офицери убити 8, ранени 44; войници убити 244, ранени 678, въ неизвестностъ 268 — всичко 1242. Въ своитѣ донесения за боя командирътъ на Дринската дивизия казва, че този бой е билъ най-кръвопролитниятъ отъ всички боеве, които дивизията му досега е водила.

Загуби на полка: офицери убити: майоръ Куртевъ Стефанъ, командиръ на 1-а дружина, родомъ отъ гр. Сливенъ. Показалъ още презъ първитѣ войни блестящи качества на смѣлъ и високо интелигентенъ началникъ, той привлече вниманието на всички и бързо напредна. Войната го завари въ Школата за запасни офицери. Още съ първия випускъ той замина за родния полкъ. Въ контъръ-атаката на 26 септемврий на Плоската чука той лично предвожда всрѣдъ адски огънь атакуващитѣ роти. Ротитѣ разкъсватъ теленитѣ мрежи, нахлуватъ въ първия окопъ и почватъ ржкопашенъ бой. „Удрете!“ вика майоръ Куртевъ и сочи втория